

๑๔๔๒

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ

ภาษเครื่องคัม

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเก็บภาษเครื่องคัมบางชนิด

ตอนที่ ๑๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๙๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต หรือผู้ทำการแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องดื่ม” หมายความว่า น้ำหวาน น้ำผลไม้ น้ำโซดา หรือวัตถุทั้งหลาย ซึ่งตามปกติใช้เป็นเครื่องดื่มได้โดยไม่ต้องเจือปน และซึ่งไม่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ ทั้งนี้ ไม่ว่า

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

จะมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ผสมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม เฉพาะ
ที่บรรจุในภาชนะและผนึกไว้ แต่ไม่รวมถึง

(๑) น้ำซึ่งไม่มีวัตถุอื่นเจือปนนอกจากเพื่อกำจัด
หรือสะอาด

(๒) น้ำแร่ที่เกิดจากธรรมชาติ

(๓) เครื่องดื่มที่มีได้ผสมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
ซึ่งได้ส่งมอบคุณภาพด้วยเครื่องเคมี ความร้อน หรือความเป็น
ซึ่งผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นเพื่อขายปลีกเองโดยเฉพาะเท่านั้น

(๔) นานม

(๕) เครื่องดื่มอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกับ (๑) ถึง

(๕) ซึ่งรัฐมนตรีประกาศยกเว้นไว้ในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้ผลิตเครื่องดื่ม” หมายความว่า บุคคลผู้รับผิดชอบ
ในการทำเครื่องดื่มเพื่อการค้า และหมายความรวมถึง
ผู้รับมอบหมายให้ทำการแทนบุคคลเช่นนั้นด้วย

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้
ในการทำเครื่องดื่มเพื่อการค้า และหมายความรวมถึง
บริเวณแห่งสถานที่เช่นนั้นด้วย

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๕

“ภาษาณะ” หมายความว่า ขวด หรือภาษาณะอันใดซึ่ง
ไซ้บรรจุเครื่องต้ม

“แสดมภ์เครื่องต้ม” หมายความว่า แสดมภ์ซึ่งรัฐมนตรี
กำหนดชนิดและลักษณะโดยกฎกระทรวงเพื่อกำหนดตาม
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ

“สิ่งพนักภาษาณะ” หมายความว่า จุกจับ หรือวัตถุอัน
ใดซึ่งใช้ในการเก็บภาษาตามบทแห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไม่เกินอัตรา
ที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

(๒) กำหนดชนิดและลักษณะของแสดมภ์เครื่องต้ม

(๓) กำหนดชนิดและลักษณะของสิ่งพนักภาษาณะอัน
พึงใช้ในการเก็บภาษา

(๔) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการควบคุม
การทำและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ตลอดจนการชำระค่า
ภาษีสําหรับสิ่งพนักภาษาณะ

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๕

(๕) กำหนดวิธีปิดและขีดฆ่าแสตมป์เครื่องต้ม และ
วิธีผนึกสิ่งผนึกภาชนะ เพื่อให้ปรากฏว่าได้ใช้ในการเสียภาษี
แล้ว

(๖) กำหนดวิธีการ เงื่อนไข และกิจการอย่างอื่น
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การเก็บภาษี

มาตรา ๕ เมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้
แล้วเป็นต้นไป ให้เก็บภาษีเครื่องต้มตามอัตราที่กำหนดใน
บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้ คือ

(๑) ปิดแสตมป์เครื่องต้ม

(๒) ผนึกภาชนะด้วยสิ่งผนึกภาชนะ

มาตรา ๖ ให้กรมสรรพสามิตมีอำนาจจัดทำหรือจัดหา
แสตมป์เครื่องต้มไว้จำหน่ายตามราคากำหนด และจัดทำหรือจัด
หาสิ่งผนึกภาชนะซึ่งมีลักษณะจำเพาะของทางราชการไว้จำหน่าย
ในราคาไม่เกินทุน บวกด้วยค่าภาษี

ตอนที่ ๗๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๗ ผู้ผลิตเครื่องดนตรีซึ่งประสงค์จะใช้ส่งพนักงาน
อันมีลักษณะจำเพาะของตนเพื่อการเสียบายตามพระราชบัญญัติ
นี้ ย่อมมีสิทธิขอจดทะเบียนส่งพนักงานเช่นว่านั้นต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า สิ่งส่งพนักงานที่ขอจ
ทะเบียนตามความในวรรคก่อน มีลักษณะดังตามที่กำหนด
ไว้ในกฎกระทรวง ทั้งมีลักษณะจำเพาะอันเห็นได้ว่าไม่ใช่สิ่ง
พนักงานสำหรับผู้อื่นใช้โดยทั่วไป ก็ให้รับจดทะเบียนไว้
ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่รับจดทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียน
มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดี คำวินิจฉัยของอธิบดีนั้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีประกาศลักษณะจำเพาะของสิ่งส่ง
พนักงานซึ่งกรมสรรพสามิตจัดทำหรือจัดทำตามความในมาตรา ๖
และซึ่งผู้ผลิตเครื่องดนตรีได้จดทะเบียนไว้ตามความในมาตรา ๗
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นครั้งคราว และหากมีการยกเลิก
สำหรับสิ่งส่งพนักงานใด ก็ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาด้วย

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

สิ่งพนักงานนั้น เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้ใช้ในการเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติได้

มาตรา ๕ ให้ถือว่า สิ่งพนักงาน เป็นบัตรตราซึ่งรัฐบาลได้ทำไว้ใช้ในการราชการสรรพากร ตามกฎหมายลักษณะอาญา

สิ่งพนักงานใดได้ใช้ในการเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ถือว่า ลักษณะทั้งหลายซึ่งปรากฏที่สิ่งพนักงานนั้นอันแสดงว่าสิ่งพนักงานนั้นได้ใช้แล้ว เป็นเครื่องหมายทำให้บุบสลายไว้เป็นสำคัญว่าเป็นบัตรตราที่ใช้ไม่ได้แล้ว

หมวด ๒

การเสียภาษี

มาตรา ๑๐ ในกรณีผลิตเครื่องดื่มขานในราชอาณาจักร ก่อนนำเครื่องดื่มออกนอกโรงอุตสาหกรรม ผู้ผลิตเครื่องดื่มต้องปิดและขดมาแสดงที่เครื่องดื่ม หรือพนักงานด้วยสิ่งพนักงานซึ่งกรมสรรพสามิตจำหน่ายตามความในมาตรา ๖ หรือด้วยสิ่งพนักงานซึ่งตนจดทะเบียนไว้ตามความในมาตรา ๗

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๕

และรัฐมนตรีประกาศลักษณะจำเพาะในราชกิจจานุเบกษา ตาม
ความในมาตรา ๘ แล้ว และซึ่งได้มีการชำระค่าภาษีตาม
เงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงครบถ้วนแล้ว

ในการนำเข้าเครื่องต้มเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้นำเข้าต้อง
ปิดและขีดฆ่าแสตมป์เครื่องต้ม สำหรับเครื่องต้มที่นำเข้าม
าก่อนที่จะนำผ่านด่านศุลกากร หรือในการฉันทนงานเจ้าหน้าที่
อนุญาตให้ปิดและขีดฆ่าแสตมป์เครื่องต้มภายหลังนำผ่านด่าน
ศุลกากร ก็ต้องปิดและขีดฆ่าตามที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๑ ผู้ผลิตเครื่องต้มหรือผู้นำเครื่องต้มเข้ามาใน
ราชอาณาจักร มีสิทธิได้รับเงินค่าภาษีคืน สำหรับเครื่องต้มที่
ได้ปิดและขีดฆ่าแสตมป์เครื่องต้ม หรือผนึกด้วยสิ่งผนึก
ภาษาโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติแล้ว ในเมื่อพิสูจน์ได้
ว่า

(๑) ภาชนะที่บรรจุเครื่องต้มแตก รั่ว หรือบุบสลาย
จนไม่สมควรแก่การจำหน่าย

(๒) เครื่องต้มแปรสภาพไปเองจนไม่สมควร ใช้เป็น
เครื่องต้มตามความมุ่งหมายเดิมของผู้ผลิต

(๓) เครื่องต้มนั้นได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว

หมวด ๓

การควบคุมและตรวจค้น

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ขाय หรือจำหน่ายด้วยวิธีใด ๆ หรือมิไว้เพื่อขาย หรือเพื่
จำหน่ายด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งแสดงมีเครื่องหมายที่ได้จดเข้า หรือ
ส่งพนักงานขณะซึ่งรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามความ
ในมาตรา ๔ ซึ่งยังมิได้ใช้ในการเสียภาษี

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ผลิตเครื่องต้มหรือรับไว้ด้วยวิธี
ใด ๆ ซึ่งแสดงมีเครื่องหมาย หรือส่งพนักงานจากบุคคลใด ๆ
ซึ่งมิใช่พนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ยกเว้นการซื้อหรือจัดหาส่ง
พนักงานขณะซึ่งตนได้จดทะเบียนไว้ตามความในมาตรา ๗ อันเป็น
การซื้อหรือจัดหาที่ได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา ๑๔ ผู้ใดซึ่งมิใช่ผู้ผลิตเครื่องต้มมิไว้ในครอบครอง
ซึ่งแสดงมีเครื่องหมายที่ยังมิได้จดเข้า หรือส่งพนักงานซึ่ง
ยังมิได้ใช้ในการเสียภาษี หรือผู้ใดซึ่งเป็นผู้ผลิตเครื่องต้ม
มิไว้ในครอบครองซึ่งส่งพนักงานขณะอันผู้อื่นจดทะเบียนไว้และยัง
มิได้ใช้ในการเสียภาษี ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นมิไว้เพื่อ
ขาย

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจเข้าตรวจและค้น
โรงอุตสาหกรรมและสถานที่ใด ๆ ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้
มีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัติ^๕ และให้อำนาจตรวจสมุด
บัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำ หรือจำหน่าย หรือเก็บเครื่อง
ดื่ม หรือสิ่งปนกลาชนะได้ด้วย ทั้งนี้ ระยะเวลาตั้งแต่พระ
อาทิตยขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับห้าร้อยบาท หรือตามจำนวนภาชนะเครื่องดื่มที่มีการฝ่าฝืน
เป็นเงินสิบเท่าค่าภาชนะซึ่งควรจะต้องเสียสำหรับเครื่องดมนั้น สุด
แต่อย่างใดจะมากกว่า หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วมิไว้ในครอบครองซึ่งเครื่อง
ดื่มอันไม่ได้เสียภาษตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ^๕ ม

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๔๕๕

ความผิดต้องระวางโทษปรับห้าสิบบาท หรือตามจำนวนภาษนะ
เครื่องดื่มที่ไว้ในครอบครองนั้นเป็นเงินสิบเท่าค่าภาษีซึ่งควร
จะต้องเสียสำหรับเครื่องดื่มนั้น สุดแต่อย่างไรจะมากกว่า

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๕ ผู้ใดซึ่งมิใช่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า มีไว้เพื่อขาย
ซึ่งเครื่องดื่มซึ่งผลิตขึ้น หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนวัน
ครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้ขาย
หรือจำหน่ายเครื่องดื่มเหล่านั้นไปเสียภายในสามสิบวันนับแต่
วันครบกำหนดดังกล่าว ก็ต้องปิดและขีดฆ่าแสตมป์สำหรับ
เครื่องดื่มที่คงมีอยู่ตามอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ผลิตเครื่องดื่มนั้นเอง

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ มีความผิดต้องระวางโทษที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

๑๔๕๓

ตอนที่ ๗๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๖ ธันวาคม ๒๔๕๕

บัญชีอัตราภาษีเครื่องดื่มและค่าธรรมเนียม

ท้ายพระราชบัญญัติ

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๑	เครื่องดื่มที่บรรจุภาชนะซึ่งมี ปริมาตรไม่เกิน ๔๕๐ ช.ม. ^๓ เสียภาษีกาชาณะละ	๑๐ สตางค์
๒	เครื่องดื่มที่บรรจุภาชนะซึ่งมี ปริมาตรเกินกว่า ๔๕๐ ช.ม. ^๓ ทุก ๒๐๐ ช.ม. ^๓ หรือเศษของ ๒๐๐ ช.ม. ^๓ เสียภาษีเพิ่มขึ้น	๑๐ สตางค์
๓	ค่าธรรมเนียมควบคุมการปิด และขั้วน้ำแสดงมีเครื่องดื่มที่นำ เข้ามาในราชอาณาจักรภายหลัง นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว	๕๐ บาท
๔	ค่าธรรมเนียมตรวจทะเบียนสิ่ง ผลิตภาชนะแต่ละชนิด ครั้งละ	๑๐ บาท